BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

234

recipiat. cecus quidē iuxta uiam sedet ſ; non mendicat. Si uero credidit æ ex
orat. æ iuxta uiam sedet cecus æ mendicat. Et clamauit dicens. Iesu fili dauid
miserere mei. Et qui præibant. increpabant eum ut taceret. Ipse ⁊ multo magis
clamabat. Fili dauid. miserere mei. Quidisti de signant. qui ibm uenientē pre
cedunt. nisi desideriq; carnalium motus. uimultusq; uariq; qui prius q̄m ihc ad
cor nrm̄ ueniat. temptationibus suis cogitationē nrām dissipant. æ uoces cordis in
oratione perturbant. Sepe namq; dum conuersi addm̄ post ppetrata uitia uolumus
dū contra hec cadē exorare uitia que ppetrauim̄ conamur. occurrunt cordi phan
tasmata peccatq; que fecimus. mentis nrē aciem reuerberant. effundunt animum.
æ uocem nrē deprecationis pmunt. Sed quē turba increpat ut taceat. magis ac magis
clamat. quia quanto grauiori uimultu cogitationum carnaliū premimur. tanto
orationi insistere ardentius debēmus. Stans autē ihc. iussit illu adduci ad se. Ecce
stat qui ante transibat. quia diu ad huc turbas phantasmatum in oratione patiū.
ibm aliquatenus insistentem sentimus. Cum ū orationi uehementē insistimus. stat
ihc æ lucem restituet. quia ds in corde figitur. æ lux amissa reparatur. Et eū appro
pinquasset. interrogauit illu dicens. Quid tibi uis faciam. At ille dixit. Dnē. ut
uideam. Numquid qui lumen reddere poterat. quid uellet cecus ignorabat. Sed pen
sauit hoc. qd æ nos petere æ se concedere pnosset. Inportune namq; adoratione nos
ammonet. æ tamen dicit. Scit namq; pater uēr quid opus sit uobis ante q̄m petatis
eum. Ad hoc namq; requirit. ut cor adoratione excitet. Vnde æ cecus prouinus ad
iunxit. Dnē ut uideam. Ecce cecus adhuc ñ aurū ſ; lumen quert. parupendit certa
lucem aliquid querere. quia æ si habere cecus qd libet potest. sine luce uidere
non potest qd habet. Imitemur q̄ eū quē æ corpore audiuimus æ mente saluatum.
non falsas diuitias. ñ terrena dona. non fugitiuos honores adhuc. ſ; lucē queramus.
illam uidelicet lucē. q̄m uidere cū solis anglis possumus. quā nec initiū inchoat.
nec finis angustat. Ad q̄m pfecto lucem uia fides est. Vnde æ illuminando cecu
prouinus subiungitur. Et ihc dixit illi. Respice. fides tua te saluū fecit. Et ē festinum
uidit. æ sequebatur illum magnificans dm̄. Videt æ sequitur. qui bonū qd intel
ligit operatur. Videt ſ; ñ sequitur qui bonū quidē intelligit. Sed bona opari ē tempnit.
Ibm enim sequitur qui imitatur. Hinc namq; dicit. Si quis mihi ministrat. me sequat.
Considerémus q̄ qua graditur. ut sequi meritamur. sicq; fit. ut non solum nobis ad
uitam proficiat. ſ; hec ipsa nrā conuersio ad laudē di æ alios accendat. Vnde illic
subditur. Et omnis plebs ut uidit. dedit laudē dō. Dedit enim plebs laudē dō.
non solū pro impetrato munere lucis. ſ; æ pro merito fidei impetrantis. Dedit laudem
dō. quia æ ibm uidit miserecordit æ potent lucē restituisse rogantī. æ obstinatē
fidē clamorē que iste quesierat mox consequi posse cognouit. Vn notandū. quia
dns incarnē apparens. omnia quē uerbis docuit. ex emplis firmauit. Qui enim
pcepit. sic luceat lux urā corā hominibus. ut uideant opa urā bona æ glorificēt